

Rozważania Biblijne - 25 lipca

Niech usta moje głoszą chwałę Pana,
by wszelkie ciało wielbiło Jego święte imię

Psalm 145, 21

Pierwsze czytanie - z drugiej księgi Krolewskiej 4, 42-44

Pewien człowiek przyszedł z Baal-Szalisza, przynosząc mężowi Bożemu chleb z pierwocin, dwadzieścia chlebów jęczmiennych i świeżego zboża w worku. On zaś rozkazał: «Podaj ludziom i niech jedzą!» Lecz sługa jego odrzekł: «Jakże to rozdzielię między stu ludzi?» A on odpowiedział: «Podaj ludziom i niech jedzą, bo tak mówi Pan: Nasycą się i pozostawią resztki». Położył więc to przed nimi, a ci jedli i pozostawili resztki - według słowa Pańskiego.

- Mężem Bożym jest tu prorok Elizeusz, żyjący w królestwie Północnym, między 850 i 800 rokiem przed naszą erą. Większość jego życia jest opisana w drugiej księdze Krolewskiej. Elizeusz był następcą i « synem duchowym » proroka Eliasza. Autorzy biblijni przypisują obu prorokom te same zdolności i dary nadprzyrodzone. Dwa wieki przed narodzeniem Jezusa, Syrach pisze:
  - *“Gdy Eliasza zakrył wir powietrzny, Elizeusz został napełniony jego duchem. Za dni swoich nie lękał się [żadnego] władcy i nikt nie osiągnął nad nim przewagi. Nic nie było zbyt wielkie dla niego i w grobowym spoczynku ciało jego prorokowało. Za życia czynił cuda i przy śmierci jego działały się rzeczy przedziwne.” (Syr 48, 12-14)*
- Elizeusz nie napisał żadnej księgi ale jego ”pełne ognia” wypowiedzi, zostawiły żywe ślady w pamięci narodu wybranego. Uznano go za ”meza Bożego”. Znany był z wolności słowa i bezpośredniego stylu.
  - *“Jozafat zaś powiedział: «On ma słowo Pańskie». Więc król izraelski, Jozafat, i król Edomu poszli do niego. “ (2 Krl 3,12)*
- Elizeusz często przestrzegał przed idolatrią, której ciągle ulegali różni członkowie narodu wybranego. Poruszał też tematy polityczne, szczególnie wtedy gdy król nie przestrzegał zasad Przymierza. Któregoś dnia, pod nieobecność panującego wówczas króla Achaziasza, namaszczył nowego króla Jehu, syna Jozafata, wnuka Nimszego.
- Elizeusz był jednak najbardziej znany z czynienia cudów.

- *“Pewnego dnia Elizeusz przechodził przez Szunem. Była tam kobieta bogata, która zawsze nakłaniała go do spożycia posiłku. Ilekroć więc przechodził, udawał się tam, by spożyć posiłek. Powiedziała ona do swego męża: «Oto jestem przekonana, że świętym mężem Bożym jest ten, który ciągle do nas przychodzi. Przygotujmy mały pokój górny, obmurowany, i wstawmy tam dla niego łóżko, stół, krzesło i lampę. Kiedy przyjdzie do nas, to tam się uda». Gdy więc pewnego dnia Elizeusz tam przyszedł, udał się do górnego pokoju i tamże położył się do snu. I powiedział do Gechaziego, swojego sługi: **«Zawołaj tę Szunemitkę!»** Zawołał ją i stanęła przed nim. Rzekł do niego: **«Proszę, powiedz jej: Oto podjąłeś dla nas te wszystkie starania. Co można uczynić dla ciebie? Czy można przemówić słowo za tobą do króla lub do dowódcy wojska?»** Odpowiedziała: **«Ja mieszkam pośród swego ludu»**. Mówił dalej: **«Co więc można uczynić dla niej?»** Odpowiedział Gechazi: **«Niestety, ona nie ma syna, a mąż jej jest stary»**. Rzekł więc: **«Zawołaj ją!»** Zawołał ją i stanęła przed wejściem. I powiedział: **«O tej porze za rok będziesz pieściła syna»**. Odpowiedziała: **«Ach, <mężu Boży>, panie mój! Nie oszukuj służebnicy twojej!»** (2 Krl 4,8-16)*
- **Uzdrowienie syryjskiego generała Naamana (2 Krl 5)**
- *“Elizeusz zaś patrzył i wołał: «Ojczy mój! Ojczy mój! Rydwanie Izraela i jego jeźdźcze». I już go więcej nie ujrzał. Ująwszy następnie szaty swoje, Elizeusz rozdarł je na dwie części i podniósł płaszcz Eliasza, który spadł z góry od niego. Wrócił i stanął nad brzegiem Jordanu. I **wziął płaszcz Eliasza, który spadł z góry od niego, uderzył wody, <lecz one się nie rozdzieliły>**. Wtedy rzekł: **«Gdzie jest Pan, Bóg Eliasza?»** I uderzył wody, a one rozdzieliły się w obydwie strony. Elizeusz zaś przeszedł środkiem. « (2 Krl 2,14)*
- *“Mieszkańcy miasta mówili do Elizeusza: «Patrz! Położenie miasta jest miłe, jak ty, panie mój, widzisz, lecz woda jest niezdrowa, a ziemia nie daje płodów». On zaś rzekł: **«Przynieście mi nową misę i włóżcie w nią soli!»** I przynieśli mu. Wtedy podszedł do źródła wody, wrzucił w nie sól i powiedział: **«Tak mówi Pan: Uzdrawiam te wody, już odtąd nie wyjdą stąd ani śmierć, ani niepłodność»**. Wody więc zostały uzdrowione aż po dzień dzisiejszy - według słowa, które wypowiedział Elizeusz. « (2 Krl 2,19)*
- *“Pewna kobieta spośród żon uczniów proroków wołała do Elizeusza tymi słowami: «Twój sługa a mój mąż umarł. A ty wiesz, że twój sługa bał się Pana. Lecz lichwiarz przyszedł, aby zabrać sobie dwoje moich dzieci na niewolników». Elizeusz zaś rzekł do niej: «Co mógłbym uczynić dla ciebie? Wskaż mi, co posiadasz w mieszkaniu?» Odpowiedziała: «Służebnica twoja nie posiada niczego w mieszkaniu poza garncem oliwy». On zaś rzekł: «Idź, pożycz sobie z zewnątrz naczynia od wszystkich sąsiadów twoich, naczynia puste, i to nie mało. Następnie wrócisz, zamkniesz drzwi za sobą i za synami i będziesz nalewała do tych wszystkich naczyń, a wypełnione odstawisz». Odeszła więc od niego <i postąpiła w ten sposób>. Następnie zamknęła drzwi za sobą i za swoimi synami. Ci jej donosili naczynia, a ona nalewała. Kiedy wypełniły się naczynia,*

rzekła do syna swego: «Przynieś mi jeszcze naczynie!» Odpowiedział jej: «Już nie ma naczyń». Wtedy oliwa przestała płynąć. Poszła więc kobieta oznajmić mężowi Bożemu, który powiedział: «Idź, sprzedaj oliwę, zwróć twój dług, z reszty zaś żyjcie ty i twoi synowie!» (2 Krl 4,1-7)

- W czytany dziś fragmencie księgi Krolewskiej, Elizeusz zapowiada, że Bog rozmnoży chleby jeczmienne i zboże. Jego obietnica sprawdza się. Dzieje się to w czasach, gdy w ówczesnym Królestwie Izraela, po czasie suszy i nieurodzaju, zapanował głód...

Wszystkie opisy cudów, czy to w Starym czy w Nowym Testamencie, zawierają cztery elementy:

1. Realna potrzeba pomocy: choroba, niepełnosprawność, głód czy śmierć...
2. Wolny i bezinteresowny gest. I tak w dzisiejszym czytaniu, gdy panuje susza i głód, ktoś ofiarowuje część swych zbiorów...
3. Potrzebujący zwraca się do kogoś, kto uznany jest za "wysłanca Bożego". W dzisiejszym czytaniu ktoś ofiarowuje Elizeuszowi, jako wysłancowi Boga, chleby i zboże przeznaczone na liturgiczną ofiarę...
4. Ten, kto prosi o pomoc wierzy, że Bog mu pomoże: czasem nawet wbrew opini innych.

Psalm 145, 10-11; 15-18

*Niechaj Cię wielbią, Panie, wszystkie dzieła Twoje
i święci Twoi niech Cię błogosławią!*

*aby oznajmić synom ludzkim Twoją potęgę
i wspaniałość chwały Twego królestwa.*

*Oczy wszystkich oczekują Ciebie,
Ty zaś dajesz im pokarm we właściwym czasie.*

*Ty otwierasz swą rękę
i wszystko, co żyje, nasycasz do woli*

*Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych drogach
i łaskawy we wszystkich swoich dziełach.*

*Pan jest blisko wszystkich, którzy Go wzywają,
wszystkich wzywających Go szczerze.*

- Psalm ten należy do grupy “alfabetycznych”, przypominających o tym, że całe nasze życie “od A do Z” zanurzone jest w Przymierzu z Bogiem i w Jego troskliwej opiece...
- Śpiewany dziś psalm odbija się echem od słów z pierwszego czytania.
- Do dzisiejszych czytan włączono tylko sześć z 22 wersetów tego psalmu.
  - Psalm 145 jest częścią codziennej, porannej modlitwy narodu wybranego. Każdy poranek przypomina bowiem, że nastanie kiedyś “Nowy Dzień” – dzień Nowego Przymierza.....Talmud, który jest zbiorem nauczania rabbinów z pierwszych wieków naszej ery, głosi iż ten, kto odmawia psalm 145 trzy razy dziennie, “będzie miał udział w życiu przyszłym”.

“Niechaj Cię wielbią, Panie, wszystkie dzieła Twoje .... aby oznajmić synom ludzkim Twoją potęgę i wspaniałość chwały Twego królestwa.”

- Słowa te podkreślają wielkość i chwałę Boga oraz wspaniałość Jego królestwa.

“Pan jest blisko wszystkich, którzy Go wzywają, wszystkich wzywających Go szczerze.”

- Na przestrzeni wieków naród wybrany stopniowo odkrywał, że Bóg jest dobry i łaskawy, zawsze blisko....On, Bóg transcendentny i Król Chwały jest blisko człowieka...jest Królem innym od ziemskich królów, jest wszechmocny i dobry: pragnie wyłącznie szczęścia dla człowieka....Jego Moc jest Moca Miłości....
  - *«Jahwe, Jahwe, Bóg miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność, zachowujący swą łaskę w tysiączne pokolenia, przebaczący niegodziwość, niewierność, grzech...». (Wyj 34, 6)*
- Pełne troski i Miłości plany, jakie Bóg ma dla człowieka, dotyczą całej ludzkości i całego dzieła stworzenia.